

Q. D. S.
TEMPLORUM

CURIENSIUM,
ADHUC PER DEI GRATIAM SUPERSTITUM,
ANTIQUISSIMUM,

In veteri Urbe situm, &
D. LAURENTIO,
DEDICATUM;

quoad ejus origines, incrementa, fata & faciem
tam exteriorem, quam interiorem.

Historica Delineatione pingit,

eaque ipsa

ad audiendum d. XXI. Maji, à precibus matutinis,

TRES ORATORES,

insimul

Illustri Curiano

ad Legum tenorem Valecturos,
PRIMORES URBIS

devotè invitat

M. JO. CHRISTOPH. LAYRIZ,

Gymnasii Patrii Rector.

Stanno Minzeliano,

*gratiae, fauoris amorisque in vestra nota deuotus, nunquam de-
miserit.*

Vi nomina saltim & rudera Templorum Veterum Urbis nostrae *CURIANAE* exhibere & è tenebris eruere solliciti haecenus fuimus, nunc ad illa transimus, quorum salva per DEI gratiam integritas nos hodiernum exhilarat; quæ inter, ut omnium tum collapsorum, tum eorum etiam, quæ supersunt, est antiquissimum, quod *D. LAURENTIO* inscribitur; sic nobis quoque, cum & Parochialis olim honore exsplenduerit, reliquis jure fuit anteponendum.

Eant autem Origines hujus cum ipsius Urbis primis Originibus proximæ, ut quæ de his peculiari Schediasmate superius attulimus, hic per potiora velimus repetita. Nam ille ipse prædonum nidus, monti Clausen impositus, das Raub-Schloß auf dem Clausenberg / hodiernum nostrum Coemiteriale est Templum, condendoque primùm viculo & excindendæ sylvæ, prædonum latibulo, dedit occasionem, quod circiter A. 1080. fuisse factum, ex probabilibus Patriæ monumentis citato loco p. 8. docuimus. Tanta nimirum pii Majores pollebant devotione, ut quem locum receptaculum omnis impietatis, apertæque vis & injuriarum noverant domicilium, divini cultus honorisque constituerent habitaculum, quò expiata quasi deprædandi libidine Verbum DEI impostorum ibi sonaret, hominibusque in pace eo frui liceret esse felicibus, ubi non ita pridem tot percuntium lamenta, tot spoliatorum querulæ voces, totque injustè detentorum auditi fuerant gemitus; eo in loco Dei, in corporis animæque necessitatibus imploraretur impetrareturve auxilium, quo olim corpora non tantum, sed & fortè multorum periclitatæ animæ.

Figuram & magnitudinem pristini & primi quod attinet Templi, neutraliquidò adeò patet, nam ab antiquo illo nostrum multum est immutatum & capacius redditum; Et primò quidem media saltim Templi pars, quam inæqualitas superimpositi recti facile à reliquis duabus discernit, & facies interna Tabulis pictis Aratam ostendit, ejus magnitudinem absolvisse creditur, quæ figurâ

gurâ oblongâ, longitudinem parietum habet 54 pedum; distantia ab invicem seu latitudine internâ 35 pedes vix excedente. Altitudine vero murorum usque ad tectum ad 2 pedes protensâ. Cum verò successu Temporis plures incolæ commoditate loci in nostram allicerentur urbem, quæ capiendis ædes hæc sacra, tunc pro Matre cæterarum agnita, non sufficiebat, pro ampliandâ istâ Majores susceperunt cogitationes, trinasque Capellas versus Orientem adjecerunt, quarum priores duæ, omnibus patentes, una *S. JOANNI*, altera autem *OMNIBUS SANCTIS* inscripta, Chorum absolvunt, tertia adytum præbet Sacerdotibus, seu Sacrarium, vulgò, die Sacristen. Extructæ hæ sunt Annum circiter 1392 & Festo Agapeti Martyris, in Dominicam incidente, 18 Aug. ejusdem, publicè sunt dedicatæ, quod prisce simplicitatem redolentes versiculi, olim fornici istius Chori inscripti, post vero albedine tincti & oblitterati, *Widemanno* tamen servati, sequentem in modum loquuntur:

Post Christum Mille, minus Octo, & quater, ille

Sacer cepit Prisco Chorus in Agapeti quoque Festo.

Et hæc augmenta consecutum Templum in flore hoc eduravit ad A.C. 1430, qui ut integræ nostræ Urbi, Husitarum furore, fatalis extitit, sic funesto igne hanc quoque *Laurentii* primariam tunc temporis ædem penitus delevit. Nempe cum A. 1415 Pragensium Concionator & sincerioris Theologiæ reparator acerrimus *Jo. Huss*, d. 6. Julii, & brevipost, fidus ejus in munere ac doctrina socius, *Hieronimus Pragensis*, in Concilio Constantiensi, contra datam ab Imp. *SIGISMUNDO*, Monachorum clamoribus victo, fidem, exusti essent, indignissima hac suorum cæde irritati Bohemi Husitæ, non tantum Bohemiam, sed integram ferè etiam Germaniam, cum primis Saxoniam, Misniã, Thuringiam, Bavariam, Franconiam & in medio harum Provinciarum sitam Varisciam nostram miserè multarunt, Urbes everterunt, Tempia & Monasteria combusserunt, monachos dirisimis cruciatibus subjecerunt &

nulla ætatis sexusve habita ratione in quosvis crudelissimè sæ-
 vierunt. Sensit hunc furorem nostra quoque Civitas; Cum
 enim vicina nobis Urbs Plavia, de cujus excidio locus Dubravii
 Histor. Bohem. Lib. XXVII. nō nomen fallat, agere videtur, 25.
 Januarii, ipso die Conversionis Pauli, quod muros armatis com-
 plere & Thaboritis his se opponere ausa fuisset, vi esset recepta,
 credibus & spolis exagitata, ædificiis quoque post inflammatis, re-
 cta via Curiam petebant nostram, eam quoque armata aliquot
 post dies occupantes manu, æque omnimodā ejus depræda-
 tione, multā incolarum strage, latèque actis è Templis tum
 rerum sacrarum, tum privatarum è domibus spolis, ipsam Ur-
 bem, cum omnibus Templis, miserabili incendio absumserunt.
 Conflagravit sic quoque *Laurentianum* nostrum, & in cineres om-
 nimodè fuit redactum. Nihilominus, cum Serenissimi tunc
 Patriæ Patres, Marchio *FRIEDERICUS* cum filio *JOANNE*,
 eo ipso Anno, d. 6. Martii, prima post Invocavit Feria, subditos
 suos, per hoc belli fulmen penitus prostratos, in tantum clemen-
 tissimè erigerent, ut immunitatem ab omnibus impositis oneribus,
 ad integrum Decennium illis concederent, devoti in DEUM
 Curientes res suas à Templorum reædificatione, multò rectius,
 ac hodie apud multos fieri solet, restituendas judicarunt, hinc
 nostro admoventes manus, haut integro biennio illud repara-
 runt; Et ut pristino Cultui inservire posset, quod ex genio Se-
 culi, à nefandis *Hereticis* (ita enim loquuntur *litere Indulgentiales*,
 quarum adducendarum & ab oblivione vindicandarum cura su-
 persedere me iussit Frater lectissimus, in *Pabst-Thron* à p. 1030--
 1034 eas exhibens) una cum tribus capellis & omnibus altaribus, ignis
 voragine, nec non violentâ effractione, crediderant execratum, A. 1432
 mense Octobri à *GERARDO*, Episcopo Salonensi, nomine Dice-
 cesani tunc temporis, *ANTONII*, Episcopi Bambergensis, cum
 ipso cœmiterio fuit reconciliatum, seu denuo dedicatum, ubi in
 dictis Indulgentialibus inter alia, illis quoque *quadraginta dies de*
 in

injunctis penitentiis relaxantur, qui ad libros, calices, capsulas, albas vel alia hujuscemodi indumenta & preparamenta Sacerdotum & Altarium: vel qui ad fabricam, ornamenta, luminaria, aurum, argentum & alia dictae Ecclesiae necessaria, inuitu divino, manus suas porrexerint adjutrices, aut qui in sano corpore, aut in fine vite sua praefatae Ecclesiae & capellis quaedam pro modo suarum legaverint facultatum; ut adeò liquido pateat, sponcioni- bus quoque & persuasis popello bonorum Operum meritis, sacrae nostrae Aedis reparationem omni Majores urfisse studio. Non tamen in tantum proficuum hoc fuit studium, ut ad pristinam illicò consurgeret dignitatem & splendorem, hinc cum Vir ut a vitâ Generis Nobilitate, sic Eruditionis munerumque splendorum famâ, meritorum quoque gloriâ in nostra Curien- sium Tempia admodum Illustris, ex antiquissima Franconica Nobilitatis Prosapia de Stein ortus, *Hercindus de STEIN*, quem & Latino nomine *Hercindum de Lapide* scriptum inveneris, *Juris Utriusque Doctor, Ecclesiae Dominicae Bambergensis Decanus, & sedis Apo- stolicae Protonotarius, Plebanum* ageret Curiensem, novis quæ sitis Indul- gentialibus, iisque largissimis, incrementum hujus Templi, ad Annos 1466, 67. promovit, quas cum Antiquitas summo in æsti- mio habuerit, illæque alibi non compareant, è Widemanno his inserere non gravabor, qui sequenti illas notavit Inscriptione.:

Littera maxima pro Ecclesia S. Laurentii, undecim Sigillis Cardinalium confirmata, quorum nomina & dignitates propter Scrip^{urae} obscuritatem seu litteram fugientem & exolescentem, legi jam non possunt, Sigillis tamen hæc nomina in Membrana fuerunt adscripta.

M. C. Dies.

Besfarion Graecus. Rothomagensis. Ursinis. Ammonens. Zamorens. A- nastasia. Constantiensis. Spoletanus. Ravenna. Vice-cancellarius. Mantuanus.

Initium deficit.

*S*acrosanctæ Romane Ecclesiae Cardinales, universis Christi fidelibus has literas inspecturis, salutem in Domino sempiternam. Splendor paterna gloria, qui sua mundum ineffabili illuminat claritate, pia vota fidelium, de ipsius Clementissima Majestate speransium, tunc precipuè benigno favore prosequitur, cum devota i-

psorum humilitas sanctorum precibus & meritis adjuvatur. Cupientes igitur, ut Parochialis Ecclesia S. Laurentii, sita extra muros Oppidi Curie Regnitz, Bambergensis Diocesis, congruis frequentetur honoribus, & à Christi fidelibus jugiter veneretur, & ut Christi fideles eò libentius devotionis causâ confluant ad eandem; quo ex hoc ibidem dono coelestis gratiae uberius conspexerint se refectos: etiam supplicationibus dilecti nobis in Christo Hertindi de Lapide, Legum Doctoris & Decani Bambergensis, Apostolicae sedis Protonotarii & praefatae Parochialis Ecclesiae Rectoris (seu Plebani) super hoc inclinati: de omnipotentis DEI misericordiâ, & beatorum Petri & Pauli, apostolorum eius, autoritate confisi; omnibus & singulis utrimque sexus hominibus, verè poenitentibus & confessis, qui dictam Parochialem Ecclesiam in singulis Annunciationis gloriosae Virginis Mariae & aliis Festis, in die Parasceus, Sancti Laurentii, praefatae Ecclesiae Patroni, nec non Dedicationis ejusdem Ecclesiae festivitatis celebrandis, devote visitaverint annuatim, & ad reparationem, augmentationem, & conservationem edificiorum, calicum, librorum & aliorum ornamentorum, pro divino cultu inibi necessariorum, quotiescunque manus suas porrexerint adjurrices: Nos Cardinales praefati, & quilibet nostrum, pro qualibet die festivitatum & celebratum hujusmodi, Census dies Indulgentiarum, de injunctis eis poenitentis, misericorditer in Domino relaxamus, presentibus perpetuis futuris temporibus duraturis. In quorum omnium & singulorum fidem & testimonium praemisorum, praesentes nostras literas exinde fieri mandavimus nostrorumque Cardinalatum Sigillorum iussimus & fecimus appensione communiri. Datum Romae in domibus nostrarum solitarum residentiarum, anno à Nativitate Domini millesimo, quadringentesimo, sexagesimo Sexto; Indictione quarta decima, die vero nona mensis Augusti Pontificatus sanctissimi in Christo Patris & Domini nostri, Domini Pauli, divina providentia Papa Secundi, anno secundo.

Quas ipse Pontifex PAULUS in eundem concessit usum, sequentibus verbis sunt conceptae:

Sententia hujus pro Ecclesia S. Laurentii à Paulo PP.

Nativitatis & Annunciationis Mariae V Anni & V. Quadragesima.

Paulus Episcopus, Servus Servorum DEI, universis Christi fidelibus, praesentes literas inspecturis, salutem & benedictionem Apostolicam. Licet is, de cujus munere venit, ut sibi à suis fidelibus dignè & laudabiliter serviatur, de abundantia suae pietatis, qua merita supplicum excedit & vota, benè servientibus multò majora retribuat, quam valeant promereri: nihilominus tamen desiderantes Domino populum reddere acceptabilem, & bonorum operum sectatorem, fideles ipsos

ad

ad complacendum ei, quāsi quibusdam allectivis muneribus, Indulgentiis videlicet
 & remissionibus, invitamus, ut exinde reddantur divine gratie optiores. Cum
 itaque sicut accepimus, Parochialis Ecclesia Laurentii, in Curia Regni, Bam-
 bergensis Diocesis, quæ, propter guerrarum (Bellorum) & pestilitatum turbines
 multum in suis structuris & ædificiis est collapsa, reparatione non modicā indigere
 dignoscatur: nos cupientes, ut ipsa Ecclesia congruis honoribus frequentetur, & in
 structuris & ædificiis hujusmodi reparetur ac etiam conservetur, & Christi fideles
 eò libentius, causā devotionis, confluant ad eandem, & ad reparationem & con-
 servationem hujusmodi, manus promptius porrigant adiutrices, quò ex hoc ibidem
 dono cœlestis gratiæ uberius conspexerint se refectos: De omnipotentis Dei miseri-
 cordia, & beatorum Petri & Pauli, Apostolorum ejus, autoritate confisi, omnibus
 verè pœnitentibus & confessis, qui in Nativitatis & annunciationis beate Mariæ
 festivitatis ipsam Ecclesiam devote visiterint annuatim, & ad reparationem
 & conservationem hujusmodi, manus porrexerint adiutrices; singulis festivitati-
 bus, eisdem quinque annos & totidem quadragenas de injunctis sibi pœnitentiis
 misericorditer relaxamus, presentibus perpetuis futuris temporibus duraturis.
 Volumus autem, quòd si aliàs visitantibus dictam Ecclesiam, aut ad reparationem
 & conservationem hujusmodi manus porrigentibus adiutrices, seu aliàs inibi pias
 Eleemosynas erogantibus, aliàs antiqua Indulgentia, in perpetuum, vel ad certum
 tempus duratura, per nos concessa fuerit, presentes literæ nullius existant roboris
 vel momenti. Datum Laterani, anno incarnationis Dominicæ millesimo, qua-
 dringentesimo sexagesimo septimo, nono Cal. Julii, Pontificatus nostri Anno tertio.

His itaque Indulgentialibus quoniam multum in Ecclesiæ com-
 modum lucri sit factum, dubium superest nullum, hinc etiam iis
 ipsis temporibus aut paulo post, aliquam ejus reparationē susceptā,
 exposito tunc, ut inferius dicitur, novo mihi probabile fit Altari,
 utpote quòd idem Nobilissimus Ecclesiæ hujus Plebanus de
 STEIN conficiendum & in Templi ornamentum statui voluit.

Egredientis Sec. XV annus ultimus novum huic Ædi de-
 dit augmentum, quo ipso Vir Spectabilis, Albertus GEILSDORF,
 suis sumptibus anteriorem Templi, quæ ingressum munire solet
 excitavit partem, inibi quæ D. ANNÆ aram statuit, quæ cum i-
 psa Capella anno sequenti à Doct. Hieronymo de Reizenstein, Episcopo
 Vicario fuit inaugurata, nominatā celebri Gailsdorfforum fami-
 liā singulis Martis diebus Missam in illa fieri curante; dormito-
 rium

num simul ea sibi has selegerat ædes, ut *Widemannus* ex Epitaphiis illorum, nullibi tamen amplius hodie comparentibus, probat; For-
tean ut olim Ara, ita successu temporis hæc quoque sunt remota.

Quæ autem hominibus ædificiisq; gemina sunt fata, nempe ut paulatim cum tempore vergant ad interitum, idque eò prope-
rantius, quò minus curantur sollicitius, ea D. nostri *Laurentii* Tem-
plo omni accidere vehementiâ. Cum enim circa A. 1480. illud
loco matrisque honore dejiceretur suo, & contra insigni acces-
sione auctum *S. Michaëlis* in nova Urbe Templum Parochialis con-
sequeretur dignitatem, negligentius indies haberi cæpit, tandem-
que, belli etiam & aliis calamitatibus largiter suum in id confe-
rentibus, tectum adeo factum est illustre, ut nivem pluviasque
undique admitteret, ipsis ne quidem ædis interioribus à tempe-
statum injuriis salvis.

Indignè hanc optimi & antiquissimi Templi stragem tu-
lere Cordatiores quidam & in Deum suosque piè demortuos re-
ligiosiores, hinc de nova ejus immunitate pariter & exornatione
cogitantes, symbola in unum conferre, largâque manu rem divi-
nam juvare, constituerunt; quæ pia cogitata omni conatu non
tantum aluerunt, sed etiam uno vel altero popysmate indies ad ma-
jora audenda stimularunt ad divam *Laurentium* nostrum t. t. Con-
cionatores fidissimi, post utriusque Archi-Diaconi, *Vespertini* ad
D. *Michaëlem* Prædicatores & Rever. Pl. Capitali *Camerarii* Se-
niorq; meritisimi, *Dn. M. Ambrosius HEMMER*, & Successor ejus
M. Georgius KUFNER, b. m. quorum voces admonitoria in tan-
tum valuerunt, ut intra duodecennium, mille ducenti & ultra Tha-
leri in subsidium hujus Ecclesiæ fuerint collecti, inque necessarios
ejus usus impensi, ex quo tandem in eum consurrexit niterem,
quo in hunc diem per DEI gratiam est conspicua.

Commendat hanc laude, & grata Posteritatis memoria om-
nino dignam industriam elegantissima illa Tabula, quâ exteri-
orem totius Templi cum integro Cœmiterio & circumjacenti-
bus

bus arvis, ipsamque fidelium ministrorum in hac opera & cura faciem, vivis expressit coloribus Apelles quondam Curie nostrae satis famosus, Tobias Wolfart, & quae in perpetuam rei memoriam, à dextro ipsius suggesti latere, versus Altare primarium, erit ceu votiva aeternum suspensa, sequenti epigraphe: Da man nach Christi unsers Erlösers Geburt zehlte 1640 Jahr/ waren bey diesem Tempel verordnete: (1) Herr M. Ambrosius Hemmer/ Prediger/ (2) Johann Baumann und Bernhard Tirtchner/ Gottes-Haus-Väter/ (3) Johann Wohniser/ Schulmeister. Und weil gedachter Tempel dermaßen in Abnehmen kommen war/ daß man für Regen nicht mehr vermochte den Gottesdienst füglich darinnen zu verrichten/ als sind auf vorgeschlagenen Rath die Eingepfarrten Edle/ Bürger und Bauers-Volk um ein freywillige Gabe/ den Tempel zu bessern/ bittlich ersuchet worden/ so inner dritthalb Jahren/ auf 250 Reichsth. darzu verehret; Nachdem aber An. 1642. Herr M. Hemmer zum Vesper-Prediger in die S. Michaëlis-Kirche/ Herr M. Georgius Kufner aber nach S. Lorenz befördert worden/ hat derselbe den Tempel-Bau continuiren helfen; Sa dann innerhalb seiner 10jährigen Prædicatur, auch bey hart bedrängten Zeiten/ wiederum auf 976 Reichsth. zu diesem Tempels Bau freywillig gegeben/ und der selbe/ wie er izt stehet/ völlig erbauet worden.

Cum autem nihil saltibus, sed omnia gradibus ad suam tendant perfectionem, eâ quoque viâ Templi nostri innovationem processisse sciendum est; Annô enim 1640 utriq; fornices duarum ulteriorum capellarum fuerunt renovati, albedine & coloribus paululum tincti, dictis etiam Biblicis collustrati, quæ opera 20 Junii fuit absoluta, testante de illa alterius Capellæ lateri versus suggestum illita, sed itentidem exalbescens hæc Inscriptio: **GOTT** dem Allmächtigen zu Ehren/ der Kirchen zur Zierde; haben die zween Gotteshaus-Väter zu S. Lorenz/ als Hans Baumann und Bernhard Tirtchner diese Kirchen weisen und renoviren lassen/ durch I. N. R. und F. S. M. [quæ literæ nomina Artificum, Jo. Nicolaum Richter & Friedericum Schmiedt pictores expriment:] Anno 1640, den 20 Junii absolviret worden. Ad mediam hinc Templi partem curandam curæ conversæ, cujus laquear, ex opere fabrilis scriniariorum elegantissimè confectum, inque tabulas fuit distinctum, quarum singulæ singulis Figuris Biblicis floridissimo colore pictæ sunt. Sumtus in hanc pictu-

ram denuo Procēres Urbis, lautioris fortunæ Cives, & integra etiam opificia liberaliter contulerunt; hinc, ut per has tabulas nomina sua simul æternitatis tabulis infererent, singula calci illarum sunt inscripta; Ambones quoque & parietes eadem arte sunt ornati pictoria, quæ suprâ nominatus *Friedericus Schmidt*, Civis & pictor Culmbacensis, qui ipse nomen suum, cum Anno 1642, in tabulâ ferè ultimâ expressit, perfecit. Quin & ut integrum Templi corpus sibi apte responderet, pro eâ, quæ est in Sacra liberalitate, *Dn. Wolfg. Anton. Schmidt* cunc Senator, nunc Consul Curia dignissim^o, antepagmentis, seu Annæ Capellæ de pictura A. 1669. prospexit. Annus 1645 Organo Musico ornavit ædem, cui comparando quamquam denuo viritim pecunia sit collecta, potiorē tamen in hoc opere sui nominis famam liberali admodum donatione voluere posteritati commendatam conjuges illi, quorum insignia sculptoriâ arte, in apice ipsius Organi, conspiciuntur, subscriptis paulò inferius nominib^o: *Nicolaus ERDLMANBER* / Obrist: *Wachtmeister & Kiesel*. *Maria T. B. v. REITZHARST*; ut & *Evergetæ* bini alii, quorum signa in alis picta fulgent, & nomina leguntur: *Wolff Sigmund von RÜCHLI* / Obrist: *Lieutenant & Boldmar KEMMER* / Lieutenant. Jamq; Annus ingrebat 1649, qui novo quoque Suggesto condendo incumberebat, insignis pariter sculpturæ & picturæ, nec finit, nisi Opere cepto feliciter prius finito.

Cum autem inter reliquas Templorum appertinentias Campanæ non ultimum teneant locum, è trinis, quibus huic nostro succurrit Curatorum sedulitas, media & minima in Urbe vicina Plaviensi, à Gallicano quodam, ut ferunt, artifice, qui in altera nomen suum literis expressit initialibus I. D. sunt fusæ. Mediæ hanc impresit scripturam: *Diese beyde Glocken sind durch vieler guthergiger Leute zusammen schießen in die Lorenz-Birch/zum Hof gestiffet worden/im Jahr 1650.* Minimæ vero sequentes rythmos: *Wann man uns beyde leit zu hauff/ | Hör Gottes Wort und thu darnach/ | O Mensch zum Hauße Gottes lauff; | so steht bey Gott wohl all dein Sach.* Maxima autem biennio post fuit supperaddita, quæ tamen, cum A. 71 d. 1. Octobris, inter sonandum vitium caperet, ex fragmentis ejus Anno sequenti

NOVA

nova fuit conflata, & 28 Septembris primùm usui suo sacrata. Ipsa prodit suum artificem ætatemque, inscriptione satis tamen mutila edisserens: A. 1672 da goß Johann Berger von Weymar zum Hof/den Septembris.

Sed non sufficiebat turricula, quæ summitati tecti olim imminebat, ferendo tanto oneri, hinc cum damnū ipsi Templo metueretur, de novo & firmiori quoque turri cōsilia agitavere Patres, tandemque consulta Annis 1674, 75, 76. in effectum deduxere, turremque ut hodie extat, extruxerunt, lapide ærario contra tempestates undique cum munientes, quo ipso, ne & medium Templi tectum, scandulis antea contactum, eadem, quæ olim, subiret fata, Anno jam 1657 pars septentrionalis; sequenti, quæ versus meridiem prospicit, reliqua fuit cooperta. Horologium nos adhuc detineret, quo pariter turris cum indice claret; Sed cum hoc Communitatis V. U. der Gemein/jura sequatur, nosque hora temporis desinendi hic, & ἐργον agendi, jam-jam monuerit, reliqua, quæ in interiori Templo curiosus lustranda oculis adhuc supersunt, in proximum differimus.

Quibus autem hæc ipsa præfari voluimus, *Tres Gymnasii nostri ingenui sunt Cives*, qui in Academiam se collaturi, publicum Pietatis gratitudinisque suæ duxere specimen, publicè pro more valedicere, Deoque & Patronis suis, pro collatis hæctenus in se bonis, devotas grates deponere. Primus est

Wolfgangus Adamus REINELIUS *Selbensis*, Viri quondam *Pl. Reverendi ac Præ-Clarissimi Dn. M. Pauli REINELII, Selbensium Pastoris meritisissimi, Venerandique VVonsideliensis Capituli Senioris Spectatissimi* (quo in Cordatum piæque Theologum omisisse multi etiamnum lugent:) Filius natu junior. Biennio fere abhinc integro, 15 enim Julii 1686 matriculæ insertus, nobiscum habitavit, felicisque ingenii non nulla dedit specimen, quod paternæ eruditionis gloriam æmulari poterit, nisi terrenas curas moras sibi & impedimenta ponere patietur; Monstravimus ei semper pedū vias, & abeunti non tantum boni ominis causâ adhuc ostendimus, sed omnibus votis precibusque comitamur, voventes: ne unquam his excidat, quin potius regiâ hac viâ ad honoris famæque templum pleno gressu progrediatur. In Umbone autem Oratorio se sistens ultimò, Prænominis ratione ductus, *in laudem communis omnium Parentis Adami evagabitur, floridâque & eleganti satis Oratione nature gratiæque inditas ipsi ostendet Prærogativas.* Secundus

Jo. Adamus KARNER, *Thierscheimensis*, *Dn. Jo. Georgii KARNERII, Judicis Thierscheimensis* Filius, qui integro Triennio priori nobis diuturnior, quibus 3 Maji, A. 1683 fuit associatus. Pietatis & obsequii laude minimè defraudamus, qui utramque virtutem sedulo coluit, & in studiis laborem

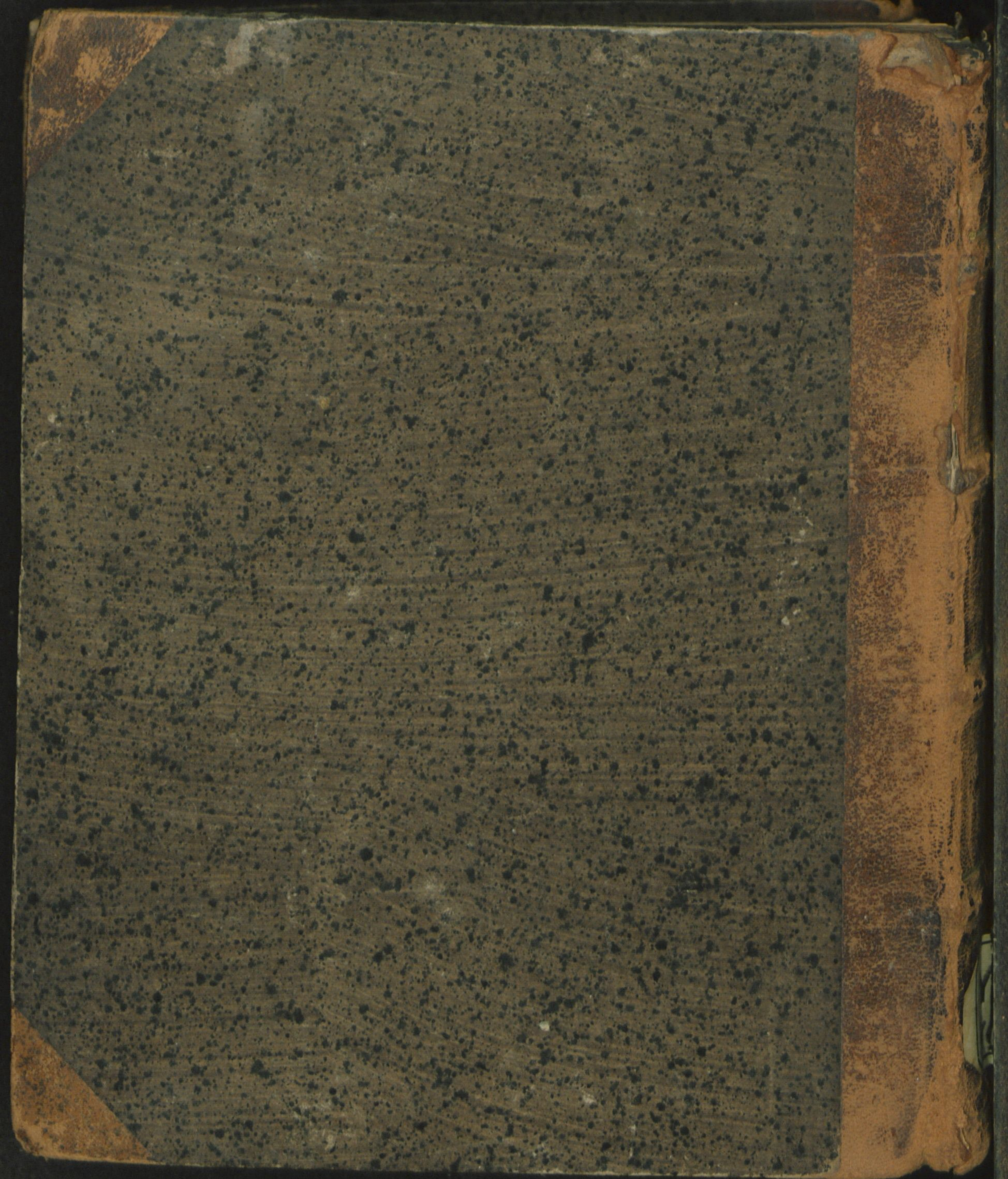
attulit eò patientius, quò cum novercante natura depugnandum sibi novis infestius. Faventes præporro ipsi apprecamur bonos, faventem in Studiorum mari ut habeat Favonium, intimi desiderii nostri votum est, quòd suis quoque exorare precibus non cessabit. Nunc, qui nemini, Amico factus contrarius, & simulato Prænominis horrore, *Adamum vituperio excipiet, lapsum ipsi suum nostrumque, exprobat gravius, à Primi in Secundi Adami transiurus castra.*

Tertius

Jo. Friedericus JAHN, *Berga Variscus, Filius Viri Per-Reverendi & Doctissimi Dn. Nicolai JAHNI, Pastoris in Fresen fidelissimi, qui Sexennio integro (d. 4. enim Maji 1682 Albo nostro nomen dedit) Curia commorato, satis luculentam studiorum de se spem præbuit, quâ ipsâ maclus Stipendio quoque Triviali, à Serenissimo Patriæ Patre in eum collato, quadriennium fuit fruitus. Nunc, cum Dn. Parentis suaque ipsius voce dimitti instantissime peteret, ne commodis ejus amborumque votis quicquam obesse videremur, bona cum pace dimittimus, majorè studiorum indies ardorem apprecamur. Ingrati animi vitium publica Gratiarum Actione, Carmine Latino Heroico conscriptâ, à se suorumque Commilitonum nomine sufficienter absterget, pacè ex nomine inter *apostolice* Commilitones, breviter tamè cõpositur.*

Hos itaque tres Juvenes, ut eò lætioribus dimittere queamus auspiciis, Urbis nostræ Primores Proceresque; SERENISSIMI PRINCIPIS AC NUTRITII NOSTRI CLEMENTISSIMI *Supremum Consiliorum Præsidentem, Consiliarium Intimum Spectabilissimum, Exarchumque Provinciale Curia nostra Gravisimum, Illustris, Comitum ac Dominum, DN. JO. ALBERTUM, S. R. I. Comitem de Ronov & Bieberstein, Dominum in Oppurg, Knau, Grobiz & Grünau &c. Dn. nostrum multum gratiosissimum; Illustrissimum itidem Comitem ac Dn. DN. JO. ERNESTUM, S. R. I. Comitem de & in Tettenpach &c. Baronem de Gannoviz, Pann. Dominum in Gailsdorf, Türbel & Birk, Dn. nostrum pariter gratiosissimum, cui diuturnam intra Curia mœnia hoc ipso ominamur felicitatem! Præterea Maxumè Reverendum ac Pra-Nobilis. Dn. Josephum Friedericum de Waldeck, hujus ac Vicinarum Ecclesiarum Pastorem Prim. ac Superintendentem Vigilantissimum, Gymnasii Ephorum meritissimum, cum Reverendo Pl. Ministerio; Nobilis. Excellentis. Urbis Physicum Ordinarium, Adjunctum, Medicos; Amplis. Consultis. Dnn. Officiales; Prudentissimum, Spectatis. Senaturn, Gymnasii Patronum ac Scholarchas; Conjunctis. Dnn. Collegas, Studiososque Humanis. & quosvis literarum Fautores, omni exoramus prece, Dicturis gratiosam benignamque præbeant aurem, qui omni obsequio & studio id demereri nulli cessabimus, P, P. Dominica*

ROGATE, A. clò Ioc LXXXVIII.

gratie, fauoris amonisque in uestra nota deuotus, nunquam de-
meminerit.

TE

ADHU

M.

RUM

ERSTITUM,

IO,

& faciem

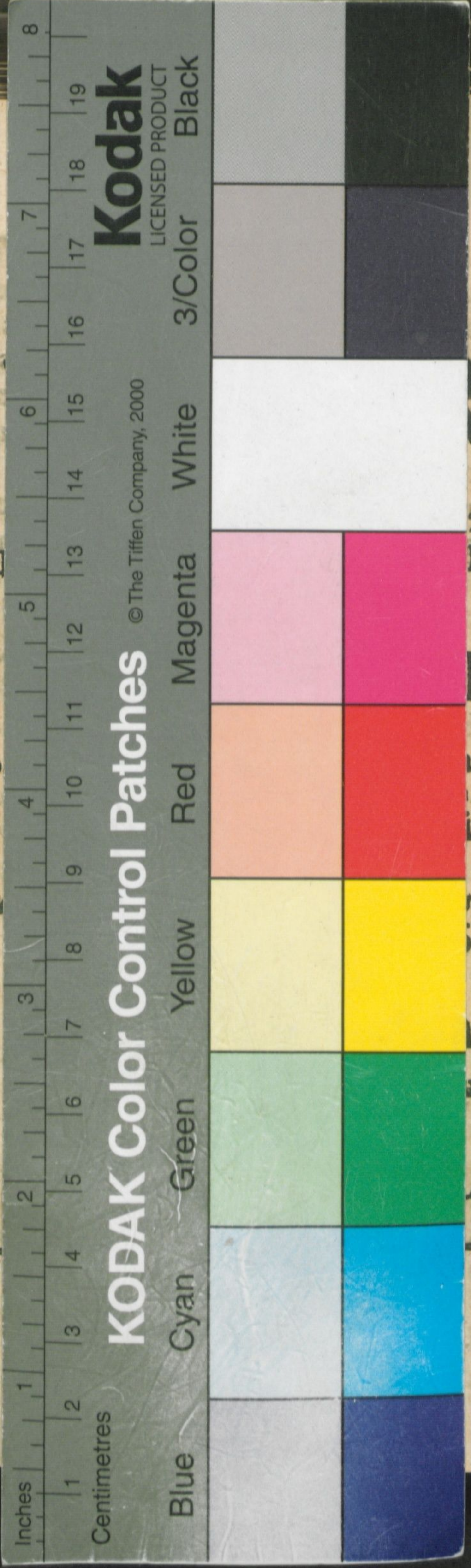
ingit,

matutinis,

O

ros,

AYRIZ,

KODAK Color Control Patches

Kodak
LICENSED PRODUCT

© The Tiffen Company, 2000

